

De gehoorende filosoof, door slagen bevredigd : blyspel.

<https://hdl.handle.net/1874/372102>

EERSTE BEDRYF.

EERSTE TOONEEL. 939⁸

KATRYN, ISABELLE, VALORICO, FERDINANT, KRISPIE.

*De Meid met de Juffrouw op de stoep, de Filosoof met
Ferdinant van verre komende.*

K A T R.

Een weërglas in je huis is voor de wijse lien;
Wat weër 't zal maken, is ligt aan dat hoofd te zien.
Wat zal 't nog waaien! jée 't voorspelt ons zware buien.
Sinjeur is op zijn ergst, wanneer de bomen ruien.
Hy treedt als schoppe knegt. zie hoe ons heerschop stapt,
Gelijk een viese haan, die op een vullis trapt.
Wel jée dat is een gril! 't zijn stuipen als voor dezen.
Och juffer 't zullen wis zijn' oude kuren wezen!
Sluit toe je zakken! vrouw, ik ga wat aan een zy.
Ja by myn' zolen, ja, dat is weër sieltery!

I S A B.

Ik zweer, staat 't Laasris huis nog voor de gekken open,
Dat, 'k voor Valerio het borgerrecht zal kopen.

K A T R.

„k Vind't goed, en was't myn man, zou ik eerst onder-
staan,
„Of hy wel ruim genoeg kon door die deurtjes gaan;
„Zie't is heel pijnlijk het hoofdcieraad te stoten,
„Zy zijn ook ouwerwets; men ziet ze meest vergroten.

I S A B.

Wat mompel je?

K A T R.

„k Heb u gansch niet verongelijkt;
„Want men daar meê ten hoof meer, dan by boeren
prijkt.

I S A B.

Altijd vol agterklap. wie raken tog die zaken?

A

KATR.

K A T R.

't Is voor klap, zegt.

I S A B.

Katrijn, wil 't niet te gortig maken.

V A L O R.

Ho Philosophia, ars nobilissima!

Est nevera via, quae tendit ad altra?

Heel weinig' hebben in dees' kunst haar tijd versleten,

En ergo kunnen zy daar van het nut niet weten:

Dog ik niet ongegrond den groten Newton tai',

Wijl ik de caufa van d'attracti net ontwar;

Ik weet hoe door dien kragt all' de planeten lopen.

F E R D.

Zo is 't. mijn Broeder weet dat diep geheim t'ontknopen.

Krispijn buur, wat zegt gy. wilt g'ook dien kunst ver-
staan?

K R I S P.

„Men ziet het meeste soort door Capricornus gaan.

Ik hou me by mijn leest; dat werk zou my verdrieten:

Mijn pan valt teer.

V A L O R.

Sta ruim; 'k zie daar een star verschieten.

F E R D.

De reden?

V A L O R.

Dat zy wordt van tegenwigt beroofd.

K R I S P.

Je ziet verkeerd. een vonk springt uit dat keien'hoofd.

V A L O R.

Uit dit Phaenomenon mijn broeder kunt gy leren,

Dat men het vacuum heel bondig kan proberer;

Descartes rammelt wat: het is 'er, dat 's gewis.

K R I S P.

Voorzeker, ik stel 't vast, wijl 't in uw' harsens is.

F E R D.

Leer my uw' kunst volmaakt.

V A L O R.

Wel aan, schept gy behagen

In mijne Physica, zal ik de moeite wagen.

Ardua, quae pulchra. o eer voor ons geslagt!

Ik ben tot uwen dienst, wijl gy naar wijsheid tragt.

'k Zal u in korten tijd zo bondig instrueren,

Dat men zelfs met de kap, u haast zal promoveren.

F E R D.

In korten tijd?

V A L O R.

Ja. ja. ik heb niet ligt abuis.

K R I S P.

„Zo is't, want met de kap voegt men in't gekkenhuis.

V A L O R.

Hoor, Ferdinand, 'k kan't klaar uit all' uw' trekken lezen,

Geleerdheid en verstand blinkt uit uw agtbaar wezen.

K R I S P.

Mijn Heer Valorico, wat zoud gy dan vermoen,

Van dit portretje? ja bezie vry mijn viesjoen.

V A L O R.

Een strak gezigt. je zou net met den graadboog treffen.

K R I S P.

Dat hy tans waarheid spreekt kan ik heel ligt bezeffen;

Mijn wijf heeft 't ook gezeid. zit daar veel vet op Heer?

V A L O R.

Die leer loopt 't meest' om brood.

K R I S P.

'k Houw van de lik en 't smeer,

Dan heeft Krispijntje buur het in zijn pothuis beter,

Al lerend' klok ik vast, dan weêr haal door je veter!

Mijn leer past ieder een.

V A L O R.

Kom, laat een staeltje zien

Van uwe scnranderheid: 'k zal u mijn bijstand biên.

Let maar naauwkeurig op het geen ik u zal vragen.

Van dit Orakel zal de gansche wereld wagen!

An datum vacuum in rerum natura?

F E R D.

'k Zou daar voor zijn.

V A L O R.

Rond uit, zeg maar volkomen ja.

K R I S P.

„Dat 's dieve praat. te droes! dat dienjy uit te leggen.

„Natura zou jy daar altijd het ja opzeggen?

„Jouw ouwe zukkelaar, je zijt te verr' al heen,

„'t Is voor jouw welzijn vriend; ik antwoord daar op
„neen.

V A L O R.

Zeg staat de zon niet stil, wyl 't aardrijk moet bewegen?

F E R D.

Die vraag is vry al zwaar, maakt my geheel verlegen.

V A L O R.

Daar 's geen bedenken aan. 'k de zaak u open leg.

Zeg altijd ja; wen ik altijd de waarheid zeg.

Wat reën, als een komeet zijn damp komt uit te geven,

Dat hy dan digter wordt voor by de zon gedreven,

Is 't niet?

F E R D.

Voorwaar zo is 't.

V A L O R.

O wonder van uw tijd!

Nu merk ik eerst, dat gy een agtste wijsgeer zijt.

K R I S P.

Heeft hy de kap nu op?

V A L O R.

Neen. zegt, eerst een dispuutje.

K R I S P.

Ik maakte 't onlangs ook. ik speelde een lanterluutje.

Mijn makker zwelte neen: had hy by u verkeerd,

't Dispuut had uit geweest; hy had haast ja geleerd.

F E R D.

'k Sta zelf verwonderd kom 'k zal mijn vernuft ver-
sterken.

O brein gy zult voortaan met Filofofen werken!

K R I S P.

Ik groetje Filofof; 'k meen uit uw buurt te gaan,
Uit vrees, dat deze kwaal in my mogt overflaan.
Dan raakte mijn verftand geheel wel in de maling.
Te fpringen van den os, op d'ezel, erger dwaling.

K A T R.

Dat is een ftuip! verbruid! 'k wierd gaauw die ftuidi moe.

I S A B.

Loop, fnapfter, loop, gezwind naar onze boutvrouw
toe.

Koop drie kapoenen.

T W E E D E T O O N E E L.

K A T R Y N , L U B B E R T met een zak vol folianten.

K A T R.

Ach! wat zijn de meisjes flaven!

Ik moet geduriglijk, als 't ouwe postpaard draven.
Om drie kapuinen ha! waar om juist drie, zeg puis?
Ik koop 'er twee, tut, tut! je vindt 'er een in huis.

L U B B.

Sta ruim! daar leit den brui.

K A T R.

Ik fla jouw voor je kaken.

L U B B.

't Is zeper ftraf genoeg zijn ruggraat half te kraken.

K A T R.

Heb jy een borrel op? dat is een lompe hond.

Hy fmijt mijn fchone goed op zulk een vuile grond.

Kom, ftijve jorde, kom, het is geen tijd van gapen,

Gelief je met fatzoen mijn mand weêr op te rapen?

L U B B.

Ik ben van 't lopen al zo droog gelijk een fprot.

Katrijtje, geef m'een zoen.

K A T R.

Weg, Lubbert, ben je zot?

L U B B.

Hoor zoete, 'k zeg 't rond uit. 'k zoek alles bloed te leggen.

Ik ben verliefd. Katryn, derf jy dat woord wel zeggen?

K A T R.

Ja tog. ik ook.

L U B B.

Is 't waar!

K A T R.

Gewis. maar niet op u

Jouw vuilmurf, zulletje.

L U B B.

Nou, meisje, wees niet schu.

K A T R.

Weg, weg, jouw houte klaas.

L U B B.

Je wilt myn schoon niet roemen.

Ik derf my, en met recht, het agtste wonder noemen.

K A T R.

Ja, maar van bottigheid.

L U B B.

Bezie rondom myn leefst.

Is ooit wel netter been by zulk een pens geweest?

Is niet myn middeltje zo dun, of 'k laat me hangen,

Dat 'k op een el of twee 't kan met myn poot omvangen?

K A T R.

Weg, lompen Olifant. ik ben jouw kallen zat.

L U B B.

Jouw Heers lantier kunst heeft op jouw geen vuur gevat.

Wat zegje meisje lief, wil 'k jouw dat loopje leeren?

K A T R.

Daar is een oortje. loop, laat eerit jouw vlasbaard scheren.

L U B B.

Myn vlasbaard! neen, Katryn, die 's al van zeep door-

weekt.

Voel,

Voel, 't geen gy vlasbaard noemt, hoe vinnig dat het steekt.

K A T R.

Sint felten! 't prikt als wol. zo groen! dat 's wat bizonder.

L U B B.

Ja meid ik word heel raar, en het geeft my geen wonder
Myn zuikerdoos; want zulk een zoete trekkebek

Kan 't hart doen jeuken. bloed. . . !

K A T R.

'k loof, dat je met me gek.

L U B B.

Neen, by myn peetjes kat, 'k zou om geen pondkoek
liegen.

'k Wed j'in de zomertyd heel goed bent, om de vliegen

Te jagen van het vlees. daar is een ring op hand.

Aan 't wyf, of heel in vlam; dit als een kagchel brandt.

Het kittelt me reeds meid. 'k wil zulks ook van jou hopen,

Als ik myn vinger mag in jouw potasi dopen.

K A T R.

Te trouwen, Lubbertje, dunkt my is wat te vroeg.

Wagt nog een jaar twee drie; 'k ben nog piep jong genoeg.

L U B B.

Zo lang! te pikken! neen, 'k moet reeds myn band uit-

K A T R.

(zetten!

Ja maar men kan het staal te vroeg uit 't yfer wetten.

L U B B.

Je Folisoofd weer wat. ho! ho! is 't anders niet.

Me dunkt, dat jy al krols uit bei jouw blikkers ziet!

Myn lammetje kyk 'k zou van liefde haast verstyven.

K A T R.

Zagt, jonge, 't is myn tyd. wil van myn kleeren blyven,

Je gaat zo ruw te werk.

L U B B.

Nog al niet net gepast.

't Is of men hier in 't dons, of verse boter tast!

K A T R.

Loop knikkeren, wat droes!

L U B B.

Jeé! zulke viese heenen
Zyn ongemakkelyk om aan een haan te wennen.

K A T R.

Wat voddens hebje daar?

L U B B.

zoet. dat steekt vol verstand.

K A T R.

Een zak vol: ruime maat. voor wie?

L U B B.

voor Ferdinand.

K A T R.

Hoognodig, als 't maar helpt.

L U B B.

kun jy 't aan my niet merken?

K A T R.

Met al die ezels fragt zult g' haast 't restand verwerken.

L U B B.

Weg, malle pry, dat brengt my veel geleerdheid aan.

Ik ken het reeds al zien. is 't leeg, of volle maan?

Of laatst', of eerst' poortier? weet jy van kunne junctie,

Of klikfis in de zon?

K A T R.

neen. ik blyf in myn functie.

De reek'ning van de maan versta ik alderbest.

L U B B.

En van Juipyter?

K A T R.

Ei. genoeg. zwyg maar de rest.

L U B B.

Luine heeft ook klikfis. vat j'et wel, beste maatje?

Dan hangt de wareld meid net aan een zeie draadje.

'k Weet ook wanneer de zon vlak in het piscen is,

In Ari, Jemeni. voorzeker 't is niet mis.

K A T R.

Als dat beurt, is 't wel raaks.

L U B B.

nog meer. van oppofysje?
Gansch bloed! om dat te doen, 't is zo een goelyk reisje.
Al meer. wanneer een star is in de darde fchy?

K A T R.

Dat stinkt.

L U B B.

o neen. dat licht; z'is haast dan 't duifter kwyt.
Al meer.

K A T R.

is 't anders niet! loop gek, met al jouw grillen.
Leer eerst, hoe men geen tyd moet met een meid verfpillen.

L U B B.

Kom hondje help me wat.

K A T R.

hoe word ik staag gebruid.

L U B B.

Te droeli! zagt, Katryn, myn kronkeldarm gaat uit.
Myn pogchel wordt gekneusd door al die harde kanten.

K A T R.

Is bokke vel zo teer? loop met je florianten;

'k Wed Ferdinand jouw wagt.

L U B B.

hadieu, myn engellief!

K A T R.

Hadieu, myn bruidegom.

L U B B.

hadieu, myn honing dief.

DERDE TONEEL.

QUIRINUS, KLAAS, JOCHEM, LUBBERT terzyde, bem ge-
durig een boek ontvallende.

Niets beter, dan zig vroeg in 't huwlyk te besteden.
B Het

Het is nu ruim, na 'k gis, een gansch rond jaar geleden,
Dat 'k ben uit 't land geweest. ontmoeten wy malkaar!

K L A A S.

Ha! welkom van de reis. dus opgedrild! maar, maar,
Waar wil dat heen myn Heer? de hoed net op drie haren,
Als een Marki gepluimd, een rok met zo veel snaren.
Me dunkt, dat gy uw lyf in andre plooiën zet.

J O C H.

Zagt! zo gemeenzaam niet. zyn ook jouw vingers vet?
Dat laken vlakt heel ligt. kom, kom, hou af je handen;
In nood zou 't onzen Heer voor weinig geld verpan-
den.

L U B B. *nu en dan een boek onvallende.*

„'t Tovert!

Q U I R I N.

Het reizen nut.

K L A A S.

zie daar! ik sta verfeld.

Zeg, regent het somwyl in vremde landen geld?

Q U I R I N.

De mode dient gevolgd.

K L A A S.

sta jy ook op je vryen.

Q U I R I N.

Men moet zig niet te vroeg met zulk een zaak verblyen.
Het dient gewaagd. maar zeg woont daar nog Isabel?
Hoe vaart zy. weet j'et ook?

K L A A S.

o als een vlag! heel wel.

Zy heeft haar handen vol in 't tellen van de duiten.
Haar vaartje zat heel warm. hy leidt al in de kluiten.

Q U I R I N.

Die semelknoper is dan eind'lyk onder d'aard!
Dat groot verlies is my verscheide zakjes waard.

L U B B.

„Al weêr.

K L A A S.

K L A A S.

'k begryp het niet. verwagt gy een legaatje?

J O C H.

Leeg gaatje, dat hy haast . . .

Q U I R I N.

je meent het harte blaadje.

K L A A S.

'k Versta die taal niet. wat? of geef je raadzels uit?

Q U I R I N.

't Schynd geen bedroefde dood, wyl men geen vensters
sluit.

Nou trouwens 't past ook niet; zy staat haast op haar trouwen,

Heeft by zyn leven lang die statie uit gehouën.

Vaar wel. tot wederziens.

K L A A S.

ho! jonker, waar na toe?

Q U I R I N.

Wel, goeie Vriend, 't wordt tyd, dat ik myn' pligt voldoe,
Om weêr, gelyk voorheen, kan ik myn lief behagen,
Die schone Isabel myn' diensten op te dragen.

K L A A S.

Uw Isabel!

Q U I R I N.

wel ja.

K L A A S.

ik lach 'er om, ho! ho!

Zy is getrouwd.

Q U I R I N.

met wien?

K L A A S.

met een Valorio,

Q U I R I N.

Je gekt; dat kan niet zyn.

K L A A S.

wat reden zou ik liegen?

B 2

Men

Men ziet het hedensdaags, dat meisjes ons bedriegen.

QUIRIN.

Ei my! wat groter smart! dit komt my onverwagt!
Getrouwd! is 't mogelyk! wie had ooit zulks gedagt.
Zult gy myn ted're min ondankbaer dus vergelden.
'k Agt u niet waardig, zelfs om uwen naam te melden.
Aan een Valorio. . . ! wat spyt! die gryze zot.

LUBB.

„De koekoek speelt daar mee!

KLAAS.

't was 't vaderlyk gebod.
Je weet, hy was heel streng. zy dorst zyn wil niet laken;
Want anderzins wou hy terstond haar bastaard maken.

JOCH.

Verbruid! dat is een neus, als anderhalven el.
Jouw schenen zyn vereeld; want 't is al uit den sel.
Dat komt van talmen! 'k zou ook all' die maats bedanken,
Die schroomden, om een schip terstond aan boord te
klampen.

QUIRIN.

Gedwongen! het valt hard. helaas! dit smart my weêr.

KLAAS.

Ei, staak uw droefheid Vriend. wat kan het baten Heer;
't is onerroepelyk.

QUIRIN.

het zal myn' zinnen krenken!

JOCH.

Ei, Sjeur 'k bid, eerje sterft, wil eerst om Jochem denken.

QUIRIN.

Ach! als ik het herdenk. wat was zy zagt van aart.
Ik dagt', dat diebre pand wierd wis voor my bewaard.

JOCH.

Dat's pekelzonde. goed. je liet my ook braaf karmen.
Had 'k kou, je speelde paf, om best myn rug te warmen.
Had 'k honger, wagt nog wat, had 'k dorst, 't zal overgaan.
Sprak jy gedurig, en liet my de mars vast slaan.

QUIRIN.

QUIRIN.

Ei my! zal 'k voor altyd haar vriend'lyk aanschyn derven!
Geen heul, geen troost ooit meer van Isabel verwerven!

KLAAS.

Hoe, heerschop, 'k dagt', dat woord was reeds al uit uw

QUIRIN. (zin.

Neen Klaas; want ik beken, dat 'k nog haar teder min.
Haar beeld zal menigwerf in myne zinnen zweven.

Mogt ik in stilt' aan naar myn hart te kennen geven!

LUBB.

„Dat 's 't laatst'.

KLAAS.

My valt iets in. 't kan mogelyk geschien.

'k Zal u in dit geval als vriend myn' bystand biën.

Die Jochem staat daar juist.

QUIRIN.

die rekel zal niet hooren.

KLAAS.

Ja, ja; een ezcl is het best voorzien van oren.

QUIRIN.

Kom, sta wat aan een zy. kom, lompert, hoorje wel?

Jouw trage schildpad.

JOCH.

oi! ik ben wat teer van vel.

KLAAS.

Weet, dat Valorio is om een knegt verlegen:

Indien gy Jonker zyt tot zynen dienst genegen,

Hebt gy gelegenheid, om onder dezen schyn

Somwyl in vryheid by uw Isabel te zyn.

Is 't niet de moeite waard, om zulk een kans te wagen?

QUIRIN.

Je zegt zo iets. voorwaar. die vond zou my behagen.

Zou 'k ook bekend zyn Klaas?

KLAAS.

zeg, heeft die Filosoof

U meermaal ooit gezien?

QUIRIN.

maar eens, na ik geloof,
Niet wetend wie ik was, my staat nog voor het wezen;
Dat hy 't in fooljo was kon 'k uit zyn' trekken lezen.
En dat 's al lang geleên.

KLAAS.

tut, tut, wat vrees jy al.
Denk, dat verkleeding wel een mens verandren zal.

QUIRIN.

Fiat dan. beste maat, ik zal het onderwinden.

KLAAS.

Wyl 'k altyd ben geweest een van zyn' beste vrienden,
Zal zelf Valorio in 't minst' geen kwaad vermoên.

QUIRIN.

Zo is 't. gy zult hier m. & hem grote vriendschap doen.

KLAAS.

Het ergsten is, de meid zou ligt 't bedrog ontdekken.
Het zou jou gelden, als dat Itrax kwam uit te lekken.
Men kan in dit geval nooit te voorzigtig zyn.
Die meid woont nog by haar.

QUIRIN.

geen nood. je meent Katryn.
Voor dat juweeltje hoef ik niet in 't minst te schromen;
Want juffrouw Habel liet my by 't duister komen;
Om net te vryen Klaas behoeft men juist geen licht.

LUBB.

„ Daar leit het.

KLAAS.

goed. 't wordt dus in veiligheid verrigt.

QUIRIN.

Hier Jochem. droom jy al? wil my op 't lufthuis wagten.
Ik zal een dag of drie in deze Stad vernagten.

JOCH.

Een dag, of drie. ach! ach! dan vin je me wis dood;
Daar 's niet en duivel, wyn, nog bier, nog kaas, nog
brood.

Op rekning van myn Heer ga ik in d'ordinaris.

QUIRIN.

QUIRIN.

Maak als ik tuis kom, hoor, dat alles netjes klaaris.

JOCH.

Laat zien. is 't in de maart. die bui heb 'k lang verwagt.
Ons Heertje, wed ik, gaat wis op de katte jagt.

KLAAS.

Myn Heer, 'k zal u gezwind net als een dienstknegt
kleeden,

Niet twyf'lend', of ik zal u in die huur besteden.

VIERDE TOONEEL.

JOCHEM, LUBBERT *ter zyde.*

JOCH.

Daar woond' in deze buurt wel eer een aardig dier:

LUBB.

„Zou dat Katryn ook zyn. wat nikker doet hy hier?

JOCH.

Naar myn onthoud is 't daar. ik denk haar nog te trouwen.

LUBB.

(wen.

„Een schot daar voor. jouw rug zal ik tot stokvis klou-

„Ha maarje 'k ben een haan. ruik jy maar aan Katryn.

JOCH.

Ja 't is het zelfde huis.

LUBB.

„hoe henker zal 't hier zyn?

JOCH.

Men zou zyn zondags geld ligt aan die meid verspillen.

Kom, Jochempje, laat nu uw nette kuitjes drillen.

Halon, de hoed op zy. Katryn is tuis, na 'k gis.

LUBB.

„Ik zweerje, dat Katryn altans niet happig is.

JOCH.

Dat gaat 'er vlug na toe.

LUBB.

„Romein met strooie beenen,
't Gat

„'t Gat is vernageld. snaak, je loopt wis blaauwe schenen.

J O C H.

Koerasi! 't is regt tyd te vryen by de kaars.

L U B B.

Zeg, Vent, hoe loop je zo?

J O C H.

heb 'k ogen in myn aars?

L U B B.

Wel schoft hoe weet ik dat. 't kan zyn: ik wil 't niet kyken.

J O C H.

(stryken.

't Is anders tot jouw dienst; 'k zal wel myn broek af-

Dat is een brokje. o! hy schynt voor al niet pluis!

Kompeer, waar woonje? hier, of is het in dat huis?

Ben jy de bol van die kabanis, zeg eens, maatje?

L U B B.

Loop, krolse kater, loop, daar is het hoere straatje.

Hier wonen maar alleen all' de eerelykste lûi.

J O C H.

„Jy van dat soort. wat is de rest. wel zo den brui!

Jouw vuilneus, 'k vraag dat niet.

L U B B.

een dap're moet niet dralen;

Als jy jouw snater roert, zal 'k jouw tot mostaard malen.

Ja kik maar eens.

J O C H.

ei, ei, je denkt, dat ik niet durf.

Ik geef je strax een veeg vlak in je scheve murf.

L U B B.

Ik gooi je slapement zo hoog, dat moet je weten,

Dat, eer jy nedervalt, jouw romp de muggens vreten.

Jouw loeris, tart gy nog het ad'lyk Lubbers bloed,

Ruik eerst aan deze punt, met wien gy vegten moet.

J O C H.

Ei, baasje.

L U B B.

ja ik ben een haan met stale sporen.

J O C H.

J O C H.

Ik meen het niet.

L U B B.

ik zal je neus en ooren booren.

J O C H.

Neen zeper. ei, bedaar.

L U B B.

kom, scheerjy uit myn buurt.

J O C H.

Nou. Lubbertje, ei zeg, is die Katryn verhuurd?

Nou. breurtje, wordt niet kwaad.

L U B B.

ik meen daar meê te trouwen.

Vertrek.

J O C H.

zal jy de buurt allenig onderhoüen?

L U B B.

Ik zie, 't moet slagdag zyn. 'k ben met de gek gebruid!

J O C H.

Oi! baasje, oi! myn kop!

L U B B.

ik sla de kei 'er uit.

J O C H.

Hier leg ik nu geveld. moet dit een held verdragen!

Te henker! hy heeft 'er een party dood geslagen.

Ik heb den brui van jouw Katryn! niet meer zo zot,

Dat ik een hen weêr zoek, daar 'k vind een haan op 't kor.

L U B B.

Maak benen, of ik zweer, je zult in alle hoeken,

Gewis een halven dag, nog na jouw doodshoofd zoeken.

Jouw hangebast, flux voort: je maakt het reeds te bont.

Een haan durft kraaien en is 't stoutste op zyn grond.

Geen reuën hoeven ooit weêr aan die post te zeiken.

VYFDE TOONEEL,

VALORIO, QUIRINUS, KLAAS.

VALOR.
 Jy ook niet. voel je dat. ik kan wel verder reiken.
 Kom, scheerje kakelaar, die al uw tyd versnapt.
 Waar henker blyft de meid: 'k wed z'in de buurt tans

QUIRIN. (klapt.
 Hebt gy 't begrepen?

KLAAS.
 ik kan ligt uw naam verbloemen.
 'k Zal geen Quirinus, maar u Valentyn staag noemen.
 Van pas. daar is de man. wil wat ter zyde gaan.

QUIRIN.
 Het huikje naar de wind.
 KLAAS.
 goed. laat dat op my staan.

Myn Heer Valorio, 'k moet u een woordje spreken.
 VALOR.

Kom morgen liever Klaas; ik wil myn hoofd niet breken.
 KLAAS.

Een woord, Myn Heer.
 VALOR.

ei, zus. gy zyt een aardig man!
 Je weet, dat men het staal altyd niet wetten kan.

KLAAS.
 Maar Heer . . .!

VALOR.
 ik bidje, zwyg: ik kan 't altans niet velen;
 Als 't hoofd van wysheid scheurt, wie zal de wonde helen?

KLAAS.
 Alleen een enkeld woord.

VALOR.
 wat maakje voor gedruis.
 Zie

Zie daar! 't verveel me, zelfs 't geritzel van een muis.

K L A A S.

Een half woord.

V A L O R.

geen kwart. zwyg.

K L A A S.

'k smeek met gevouwe handen. . . !

V A L O R.

'k Wou j' op de Mokerhei braaf zat te klappertanden.

Voortaan myn oor is doof voor 'tgeen gy verder vraagt.

K L A A S.

't Is weêr de tyd, dat hy den ganschen Atlas draagt.

'Ik zal dien kwibus op een fynder kam best scheren,

'Door stil te zwynen zal ik hem het spreken leren.

V A L O R. *ziende Klaas verscheide
gebaardens maken.*

Wat ziet hy. Klaas, wat is 't?

K L A A S.

'dat 's een verbruide nar.

Zus! zus! myn hoofd valt teer.

V A L O R.

wat hoogte staat die star?

K L A A S.

't Zou scheuren, spreek tog niet.

V A L O R.

ei, ei, wat vremder grillen!

K L A A S

'k Wou j' op de wip zat. nou, ik bidje, hou je stille.

V A L O R.

Dat komt je schielyk aan.

K L A A S.

omtrent zo als jouw kwaal.

Ik bidje, wemel niet; ons hoofd is van geen staal.

Daar schiet het pak van 't hart!

V A L O R.

dat 's schielyk weg geweken.

C 2

K L A A S.

K L A A S.

Of 't weg geveegd was ! want nu kan ik weder spreken.
Is 't ook antipati, zo wordt gy weder stom.

Zeer Hooggeleerden Heer, de reën waarom ik kom,
Is dit. ik weet een knegt, hy zal u welgevallen:

Daar 's veelderhande zoort, dog 't lykent u niet allen.

V A L O R.

Zo is 't. een knegt, dat 's braaf: 'k heb lang 'er een gezogt,
Je weet het.

K L A A S.

ik beken 't, 'k heb lang om u gedogt.

V A L O R.

Waarom hielt gy die zaak in 't eerst voor my verborgen?

K L A A S.

Omdat gy 't beter dagt' te wagten naar den morgen.

V A L O R.

Ik! ik! foei, schaam je niet.

K L A A S.

ik lieg het niet. myn Heer,
'k Moest morgen komen, wyl uw hoofje was te teer.

V A L O R.

't Is onvergeefflyk dom. ik wil nu van geen' zaken

In 't minst niet spreken, die de Filosoofen raken.

Gy sprak my van geen knegt, die heel veel dingen weet.

K L A A S.

't Is waar. je hebt gelyk. 'k ben Klaas en geen Profeet:

Dog zonder spreken kond' ik 't u niet regt beduiden.

V A L O R.

Ja wel! hoe klaar men spreekt, 't is grieks voor borger
Waar is die knegt? (luident)

K L A A S

digt by. daar staat hy. Valentyn!

V A L O R.

Hier, jongman, nader wat. zoud gy genegen zyn

Om my te dienen?

Q U I R I N.

ja, Myn Heer. voor dartig kronen.

Mits

Mits kleding, drank en spys, wil 'k gaarne by u wonen.

V A L O R.

Voor dertig, zegt, voor tien.

K L A A S.

je biet ook al te slegt.

Denk, Heer Valorio, het is een trouwe knecht.

V A L O R.

't Zy zo: het is ook geld.

K L A A S.

bedenkje. namaals 't zwygen:

Je zult 'er voor dat geld, voorwaar, geen beter krygen.

V A L O R.

Niet beter; dog misschien zo goed.

K L A A S.

neen. goeie vrind,

Weet, dat men rotte front veel onder peper vindt:

Daar zyn 'er weinige, die zig heel trouw gedragen.

Hy 's vlytig, zeer geleerd. hy zal u wis behagen.

V A L O R.

Ik heb een milde bui. ik bied u vyftien dan.

K L A A S.

Je moet wat rekk'lyk zyn. nou, neem de koop maar an.

Q U I R I N.

'k Ben tot uw dienst, Myn Heer.

V A L O R.

daar. wil uw' pligt betragten.

Ik zal van avond nog u in uw huur verwagten.

Q U I R I N.

Dien penning komt u toe.

K L A A S.

verplicht. kom, 't wordt al laat:

De kruiken zyn besteld; het is hier guur op straat.

Q U I R I N.

Goed. als je wilt, 'k ben klaar. 'k laat nu den moed niet zinken,

Ik zal op 't goed fortuin met u een glaasje drinken.

T W E E D E B E D R Y F.

E E R S T E T O O N E E L.

VALORIO, LUBBERT, FERDINAND.

V A L O R.

Kom, Ferdinand, 't verstand dient verder voort te gaan.
 Ik heb u uitgeleid d'eclipsis van de maan:
 Op die hypothesis zal ik nu verder bouwen
 Ons gansch systeem vsn 't Planetendom ontvouwen.
 De vraag is en met recht, wat van het geheel al
 Het vaste middelpunt, of 't centrum wezen zal.
 Dit schynt onmogelyk: dog ik heb onderwonden
 Dit vast te stellen, wyl ik heb 't geheim gevonden,
 Het is de zon, gewis die is het en niet d'aard',
 Want dat gevoelen is altans geen oortje waard.
 Nu om dat middelpunt moet een planeta zweven,
 De reden is hier van, dat hy wordt rond gedreven
 Door vi centripeta, die zynen loop bepaalt,
 Zodat hy nimmermeer uit zynen cirkel dwaalt;
 Want hy zou ligt door vi centrifuga afwyken.
 Wel aan, dit zal aan u heel klaar en bondig blyken.
Kom, posito, hy is Merkuur en gy de Zon.

L U B B.

Ach! Filosoofje, 'k wouw, dat jy dat niet begon.

V A L O R.

'k Stel Phoebus een' magneet, als gy Merkuur moet trek-
 ken,
 Reik hem uw hand, dus zult gy best 't geheim ontdekken.

L U B B.

Ei, Frebusje, 'k verzoek 't, ei, laat Malkuurtje staan.

F E R D.

Voort, vuilik, kom, gezwind. hoe henker zal 't hier gaan.

L U B

L U B B.

Ei, baasje, laat ik eerst myn testament . . . !

F E R D.

wil zwygen.

V A L O R.

Uit zyn natuur zou hy een regte lienie krygen :
Dog uw' magneete kragt hem in dien loop bedwingt,
Als gy zyn regte lyn vlak in een cirkel wringt.

L U B B.

Oi! oi! zy zullen my nog als een vinkje plukken?
Myn kop hangt uit het lid, myn armen zyn aanstukken.
Ik ben tot gruis ai my! als dit nog eens gebeurt,
Myn postrianusje wordt vlak van een gescheurd.

F E R D.

Broër, gy beduidt dit klaar. 'k ben met dien proef te vreden.
'k Versta 't, als of ik zelf had op een' star gereden :
Dog zeg my door wat kragt hy in beweging blyft.

V A L O R.

'k Ben de voornaamite, die dit groot gevoele styft,
Dat all', wat boven lucht en wolken is verheven,
In 't ruime Vacuum allenig is gebleven,
Zodat 't gestarrente hun snellen loop verrigt
In 't ledig ruim, gansch vry van alle tegenwigt.
Myn Adversarium moet g' in dit stuk doorbladen.
Sa, Lubbert, krom je rug.

L U B B.

dat op myn pogchel laden!

De droes rydt door het huis. dat 's weër een slegt begin.

F E R D.

Sta, Lobbes.

L U B B.

de naat berst! zoetjes, de bok valt in!

F E R D.

Naar dit gevoelen schynt gy 't aldermeest te hellen,
Dat actu 't corpus men kan divisibel stellen,
In infinitum zelfs. hoe! is dit dogma waar,

Waar

Waar blyft dan 't vacuum. ja: 't staat 'er net en klaar.

V A L O R.

Ik bidje deſtingueert. wil eerſt wat verder lezen;
Was 't anders, 't vacuum zou daar dan duplex wezen.
Ik ſtel 't 'er ſimplex; want al wat de Maan bedekt,
Dat is zo verr' als 't rond der atmosphaera ſtrekt,
Zyn d' interſtitia, wil dit wel in u prenten,
Geheel en al vervuld met fynder elementen,
Zodat per confequens geen intermedium
By ons te vinden is, 't geen is een vacuum.

F E R D.

'Sic eſt: maar hoe zult gy nu dit beſt wederleggen?
Dit ſchynt heel ſtrydig.

V A L O R.

schoon het al de wysgeers zeggen
Dat een corpusculum ad motum iners zy;
Ik zeg 't contrarium, dit ſtel ik vaſt by my.

F E R D.

Ei, broeder, gy zult wis de Filoſofen honen.

V A L O R.

't Experimentum zal dit zonneklaar u toonen.
Dit corpus groot en log valt wonder ſnel en ras;
Dog 't moeſt hier blyven, zo 't ad motum iners waſt.

L U B B.

Ei my! nu ben ik dood. is dit myn corphuis bruien!
Laat vry van dezen nagt all' onze klokken luien!

V A L O R.

Wat ſchortje?

L U B B.

ik ben dood.

F E R D.

haar op.

L U B B.

ei, laat me ſtil.

'k Heb twee blaauw' ogen vlak ei my! op ieder bil.
Myn ſluitje reeds verſtuikt. ai! ai! ik zal wis binken.

V A L O R.

VALOR.

Halon, daar wordt gefcheld.

FERD.

foei, bunzem, is dat flinken?

LUBB.

Dat 's myn geluk, Sinjeur; 't neemt vast een goeie keer;
Ik was de wind al kwyt, nu fchep ik adem weêr.

FERD.

Wie of dat wezen zal.

VALOR?

'k verwagt zo laat geen menschen.

FERD.

Eilieve, zie dat boek. 'k zou Lubbert wel verwenschen,
Al gaf ik hem de kost, hy stond my nog te duur.

VALOR.

Wie is 't?

LUBB.

ik weet het niet. hy komt hier in zyn huur.

VALOR.

Ha. het is Valentyn. laat hem maar binne komen.
Ik heb een' braven knecht in mynen dienst genomen.

TWEEDE TOONEEL.

VALORIO, QUIRINUS, FERDINAND, LUBBERT.

VALOR.

Ho, jongman, zyt gy daar. g' hebt op uw tyd gepast.

QUIRIN.

Het is myn pligt, myn Heer, wyl gy 't my hebt gelast.

VALOR.

Hy 's hofflyk opgevoed. hy kan fraai lezen, fchryven.

FERD.

Zo moest de myne zyn: dog die zal Lubbert blyven.

VALOR.

Zeg, vryer, weet jy ook wat d'Aritmetica?

D

QUIR

Q U I R I N.

Wat in 't gebroken.

V A L O R.

zo! en ook wat d'Algebra?

L U B B.

Wat algebraad. je zult meest pompernigchel vreten.

Q U I R I N.

'k Heb door een krenkte 't meest van deze kunst vergeten.

V A L O R.

Dat 's jammer. spreekje Grieks?

Q U I R I N.

o. als een papegaai,

Zelfs in de kakstoel, sprak ik 't Grieks al wonder fraai:

Dog 't ong'luk wild' ik viel en kwam myn been te zwicken.

'k Kan 't nu niet spreken, of ik zou my zelf verslikken.

Veel Artzen geven daar een wondre reden van.

Het peesje, dat daar legt, heeft hier gemeenschap an.

In haar barbaarse taal heb ik nu zulks vergeten:

Iets diergelyks dunk 't my, dat zy *conensus* heten.

Daarom is nu myn tong in 't minste niet in staat,

Dat die, gelyk voorheen, heel glad het graecum slaat.

V A L O R.

Dat 's droevig. het Latyn zult gy ligt meester wezen.

Q U I R I N.

Ik spreek het tamelyk: zo goed niet, als voor dezen;

Toen sprak ik 't in de wieg al wonder elegant:

Dog 'k heb van hete pap eens sterk myn tong gebrand,

En door dit toeval smolt ik dikwils myne woorden,

Zodat men naanwelyk 't een uit het ander hoorden.

V A L O R.

Dat 's ongelukkig!

F E R D.

ja. spreekt gy ook vreemder taal?

Q U I R I N.

't Arrabis, Mallabaars en uit 't verkeerd kanaal,

Wal-

Wallagies, goed Mallys, net Sieries, dat der Moren,
't Chinees, en 't Japonees, het Mexikaans.

F E R D.

laat horen.

V A L O R.

Daar hebben wy niets aan.

L U B B.

hier jy, wat spraak is dat?

Q U I R I N.

Dat 's uit 't verkeerd kanaal.

L U B B.

neen, mis; uit 't regte gat.

V A L O R.

Hoe is het mogelyk van zo veel taal t'onthouen!

Kom, Ferdinand, 't wordt tyd, om nu dien star t'aan-
schouwen,

Daar 'k u van heb gezeid.

F E R D.

daar dryft te dikken zwerk.

Ei, laat ons liever gaan naar Pallas worstelperk.

'k Zal in myn boekvertrek dit weér op order zetten.

Ik zoek myn groot vernuft nog meer en meer te wetten.

V A L O R.

'k Beveel u mynen last. draag zorg voor dezen knegt,

Als hy iets nodig heeft, help dad'lyk hem te recht.

DERDE TONEEL.

LUBBERT, QUIRINUS.

L U B B.

Hoe hiet je?

Q U I R I N.

Valentyn.

L U B B.

wil my 't nog eens verklaren;

D 2

Kom-

Kompeertje, zo ik 't weet moet my de nikker halen;
Dat oor is juist wat doof. hoe zeg je?

QUIRIN.

Valentynt.

LUBB.

Wat droes! 'k versta dat niet. is 't Spaans, of is 't Maltyn?

QUIRIN.

Gans niet; het is myn naam.

LUBB.

maar dat zal iets beduien.

Waar ben je geprok'reert, in 't Westen, of in 't zuien?

QUIRIN.

Men heeft in virgine my g'inmatriculeerd.

LUBB.

Ja, dat versta ik niet; ik heb niet gestaudeerd.

Ben j' ook een Filosoof? ik zou 't wel half geloven,
Spreek zonder franjens, die gaan myn begrip te boven.

QUIRIN.

Hoe hiet je?

LUBB.

Lubbett.

QUIRIN.

en waarom?

LUBB.

dat myn geslagt

Die naam draagt, want ik ben van Lubbett voortge-
bragt.

QUIRIN.

En om die zelfde reën heb 'k ook myn naam gekregen.

LUBB.

Hoe, ben je dan myn breur?

QUIRIN.

leg my het uit ter degen.

Ik uw broer!

LUBB.

voorzeker.

QUI-

QUIRIN.

gy zyt de wind wis kwyt.

LUBB.

Omdat je van myn vaar een bastaard zeuntje zyt.

QUIRIN.

Wat zeg je daar?

LUBB.

je zegt het zelf. dat 's mooi! loop koten.

Je leikent buurmans bul, die ieder dreigt te stoten.

QUIRIN.

't Is lang genoeg gegekt. wie heeft u dat gezeid?

LUBB.

Wat botter vraag! je hebt dat zelf zo uitgeleid.

QUIRIN.

Zie daar! gy zyt zo dom, als 't agterst' van een verken.

LUBB.

Myn vaar was Lubbert.

QUIRIN.

ja.

LUBB.

hier uit kon ik bemerken,

Dat j' om die zelfde reën ook hebt uw naam gehad,

Omdat hy was uw vaar. heb ik 't niet recht bevat?

QUIRIN.

Myn ouders hebben, zul, hoor toe, wil 't niet vergeten,

Meeft aan myn vaders zy juist Valentyn geheten.

LUBB.

Ja. nou begryp ik het, gerekent aan uw kant.

QUIRIN.

Voorzeker!

LUBB.

ik vatje. dat was een misverstand.

En hierom hietje Val.... de droes mogt dit onthouën!

't Is zo een slingerflag. wie heeft die naam gebrou-

wen?

Myn bol is anders goed: 'k weet niet waar 't aan schort.

Q U I R I N.

Ik wel 't schort aan jouw kruin, 't geheugen valt wat kort.

L U B B.

Valitryn.

Q U I R I N.

Valentyn.

L U B B.

ik weet 't. wil verder zwygen.

Men kan ligt in zyn erf een kwaaië piskreuk krygen.

Dat agterste, dat yn, waarom moest dat juist zyn.

Of is 't, omdat gy hebt meê zin in myn Katryn?

Want yn sluit op Katryn, heb jy z' ook agter d'oren?

Wou jy vast de lantant vlak door my neusgat boren.

Ik zou uit roeien gaan! ook leep.

Q U I R I N.

wat of 't beduid!

L U B B.

Eilieve, weet j'et niet, 'er hangen hoornen uit.

Gansch bloed! ik zweer.....

Q U I R I N.

ei, zie.

L U B B.

ja, ja, je bent van loenen,

Zo jy je staart maar roert, ik zal je wis kapoenen.

VIERDE TOONEEL.

ISABELLE, KATRYN, QUIRINUS, LUBBERT.

I S A B.

De trouw is slaverny: eerst was 'k in de vryheid.

K A T R.

Waar steekje? men roept u.

I S A B.

bezie eens, hoe 't hier leit.

Hier een stoel, daar een stoof: ik moet all' ogenblikken,

Van

Van 's morgens vroeg al af, tot 's avonds laat nog schikken.

't Is waar, ik heb een meid, een tetteg Katryn:
Dog dat 's alleen voor 't oog, want 't is een morszig zwyn.

K A T R.

Eilieve, wat je zegt!

I S A B.

die floeri mint het kallen,
Zo wat te lagchen, en staag met de knegts te mallen.
Ze ziet zo graag een hoed!

K A T R.

ik kom hier net van pas;

't Is of myn Juffertje myn regt doopzeel las.

I S A B.

't Is een gemene plaag, want kom ik by myn' vrinden,

't Is 't zelfde: daar 's altans geen goeie meid te vinden.

Hoe haal jy 't overhoop. 'k loof jouw de nagtmeer rydt.

K A T R.

Dat 's Lubberts schuld, die heett my half al mal gevryd.

Hoe, Juffer, denk jy niet, dat 'k ben uit vlees geboren.

Kan j', als een doofpot, vrouw het vuur strax in je smoreu,

Kedeer! een menie hart is van geen keie sleen.

I S A B.

Zwyg, kruidje roer my niet.

K A T R.

dat ben ik niet, o neen;

'k Ben kruidje roerme, 'k zoek nog voor myn dood te trouwen.

Zy zullen nooit Katryn voor siemelaarster houën.

I S A B.

De knoppen botten weêr: 't zal niet ligt overgaan.

Jouw luien vlegel, wat doe jy hier leeg te staan?

Q U I R I N.

's Zy is het zelf. o vreugd'! ik kan myn oog verklaren.

I S A B.

Wees welkom, jongman, 'k hoop, dat gy een reex van jaren

Voor-

Voorspoedig en gezond en trouw ons dienen zult:

Q U I R I N.

Myn best zal 'k doen. Mevrouw, 'k zie haast uw wensch vervuld.

„O schone kan een woord terstond myn ziel vervoeren!

„Een opslag van haar oog myn ingewand ontroeren!

K A T R.

Je dienares, ik hou m' aan 't zelfde komplekrent.

L U B B.

Die pikbroek trekt al gaauw, zo digt niet daarom trent!

I S A B.

Is 't heilig dag, zoek jy geen handen uit te steken.

K A T R.

Ik haal myn kaper eerst, als jy begint te preken.

Zet ook jouw huik vast op. 't is Sint Kulpaters dag.

Je weet wel juffer, dat men dan niet werken mag.

Myn reusel smolt gewis door 't seldermentse draven.

En die zig over werkt wordt by de galg begraven.

Zie. 'k heb nog eer in 't lyf.

I S A B.

't is een bedurve land!

Dat volkje is hier voogd.

K A T R.

'k spreek immers met verstand!

I S A B.

Ja: maar het zit wat diep.

K A T R.

„jouw man heeft 't zonder liegen!

„Een graad nog dieper. goed; dan kan 't niet ligt ver-
vliegen.

Vat j'et vrouw? eilieve, je weet niet wat 'k bezit:

Ik slag de stroop ton, daar het zoet van binnen zit.

I S A B.

Je voert het hoogste woord. ik moet aan 't kyven raken!

K A T R.

'k zal zwygen, mits dat jy met my de peis zult maken!

I S A B.

I S A B.

Voort na de keuke toe, doe daar jouw werk ter deeg;

K A T R.

Je maakt' ook anderzins, dat ik de tering kreeg;

Myn lievertje zou snot en kwyl van droefheid huilen;

Jy mee; 'k ben niet van zins, om daar alleen te pruilen;

VYFDE TOONEEL,

I S A B E L L E, Q U I R I N U S.

I S A B.

Kom, vryer, veeg dat vuil wat zagjes van de grond;

Q U I R I N.

O held're dagenraad! o frisse rozemond!

Wierd' my 't vergund, het bos van uwe malse kaken

Te plukken: 'k ben vol vrees, om my bekend te maken;

I S A B.

Hoe is uw naam?

Q U I R I N.

Mevrouw, ik heb 'er twee. Quiryne

Is d' eerste.

I S A B.

ei, Quiryne!

Q U I R I N.

de tweede, Valentyn.

I S A B.

De laaft' is watte lang: Quiryne kan 'k best onthouen.

Q U I R I N.

„ Neen, 't ligtst' vergeten, ach! ontaard'! ach ontrouwe!

I S A B.

„ Die aangename klank het oor nog lieflyk streelt,

„ Wyl een Quiryne gestaag in myne zinnen speelt.

Q U I R I N.

„ Wat draal ik! 'k ben alleen, om my aan haar t'ont-
dekken: (wekken,

„ 'k Zal eer haar teer gemoed tot min, dan wraak ver-

E

„ My

My voegde 't laatsten eerst. 'k voel dat myn hart be-
 Myn Isabelletje, heb ik dit schoon geveegd? (weeg

I S A B.

Vraag gy 't aan my?

QUIRIN.

ja. U, schone.

I S A B.

zyt gy beschonken

Peins eerst, eer dat gy spreek.

QUIRIN.

ik ben van liefde dronken.

Het is geen drank, neen, neen, die my dit zeggen doet

Ondankbre, die veragt myn zuivre minnegloed.

Gy gaat, uw lief, o smaad! zo eereeloos vergeten.

I S A B.

Zyt gy het zelf. ei my!

QUIRIN.

hier aan kunt gy het weten.

Dit schrift verwyt uw' pligt wat was uw liefde teêr!

Helaas! 't is vrugteloos; 'k ben niet uw minnaar meer

I S A B.

Dit komt my onverwagt! noe kloppen all' myn' leden

QUIRIN.

'k Misgun't geluk u niet, zyt g' in uw staat te vreden.

Hoe sterk myn liefd' al is, hoe groot myn minnepyn,

Blykt, wyl dat ik om u nog wil gediensbaar zyn.

I S A B.

In knegts gewaad!

QUIRIN.

wat raad. dit zal my niet verdrieten

Wyl ik begerig ben uw aanschyn te genieten.

'k Beloon geen kwaad met kwaad: dog gy het kwaad
 voor goed.

Ik vraag 't u, zyt gy 't waard, dat men ud' eer aan doet

I S A B.

Ei my! Quirinus, och 't gemoed moet schaamrood spreken.

'k Beken 't, het is myn schuld, gy kunt het op my wreken.

Ik

Ik ben uw min niet waard, gy blyft getrouw, ik niet:
 Dog weet, dat dit ook is nooit met myn wil geschied.
 Hoe streng myn Vader was is menigmaal gebleken.
 'k Moest trouwen met dien gryns, daar hielp geklag nog
 smeken;

'k Wierd opgesloten, zag by na nog zon, nog maan,
 Voor dat ik nam, o spyt! dit ong'lyk huw'lyk aan.
 Had gy voor uw vertrek dit onheil kunnen dromen,
 Waar 't veiliger geweest in stilt' my meê genomen.
 Gelukkig was hy, die vooruit veel zaken zag.
 Toen ik dit werk vernam, ik teld' ach uur en dag,
 Om eerst u nog te zien: maar ach! het kon niet baten.

QUIRIN.

Dit is de reden, lief, dat ik u niet zal haten.
 Neen, waarde Isabel, die my tot liefde dryft,
 Weet, dat myn zuivre min te diep geworteld blyft.
 Ach! mogt ik eens tot heul. .! Wat hoef ik meer te melden.

ISAB.

Ik zal uw' trouwendienst door wederdienst vergelden.
 Schoon by my rust myn Man, ik haat hem als een spin:
 Uw denkbeeld o Quiryne! blyft hier gestadig in.

QUIRIN.

Ach! lief, mogt ik by u gerust een' nacht vernagten!
 Myn waarde, zal ik haast van u die gunst verwagten?

ISAB.

Als 't mog'lyk is, 'k beloof't; 'k zal zien, of ik myn man,
 Door d' een', of d' andren schyn, heel fyn verblinden kan.

QUIRIN.

Wanneer?

ISAB.

misschien van nacht.

QUIRIN.

van nacht!

ISAB.

dit kon gelukken

QUIRIN.

Vergun my, dat 'k mijn mond vry mag op d' uwe drukken.
Van nacht! wat groter vreugd! zal 'k naast mijn zyd' u zien!

I S A B.

Te haastig. 't is niet vast; ik voeg daar by misschien.
Ei stil. my valt iets in. die vonk zou hy ligt ruiken;
Hy heeft zyn reuk nog. 'k moet een and're vond ge-
bruiken.

Dat 's weêr niet wel bedagt; ik ben alweder mis.
Op dien boegt, meen ik, dat de regte vinding is.
Dus is hy goed. ha, ha, zo krijgt hy goeie luimen:
Myn egigenoot zal haast voor u zijn rustplaats ruimen.
Voor u, dat zweer ik u, en zelfs van dezen nacht.

QUIRIN.

Dat kan niet zijn.

I S A B.

ja tog; ik heb dit slim bedagt.

'Ga heen: het wordt al laat; want ik begin te schromen.
Dat hy ligt onverwagt mogt in de kamer komen.

QUIRIN.

Ontdek my uwe list.

I S A B.

het spel is wis verbruid,

Indien gy langer toeft. ei, ga de deur vast uit.
Blijf daar stil agter staan, als gy my hem hoort zeggen:
Sluip zoetjes in, en ga flux op de dekens leggen;
Veins eerst naar bed te gaan, haal by de meid het licht.
Kom dan behendig af, maak, dat gy 't wel verrigt.
Te drommel! loop, Quiryne.

QUIRIN.

was reeds het uur geboren!

Hadiou.

I S A B.

ja't is mijn Man; kan 't aan ziju roghlen hooren!

ZESDE TOONEEL.

ISABELLE, VALORIO.

I S A B.

Hoe vaarje, hartje lief?

V A L O R.

ik ben niet al te wel.

I S A B.

Dat jy de moord maar stak: hy is te taai van vel.

V A L O R.

Het scheelt my in de rug, myn' lendenen verstyven,

I S A B.

Zeg, manlief, wil ik die met warme doeken vrijven?
Het zalje deugd doen.

V A L O R.

neen.

I S A B.

ei, kom.

V A L O R.

wie is hier baas?

I S A B.

Ik bidje; 't is een wind die dwars zit in je blaas.

V A L O R.

'kVersta't niet, of de droes zal hier de waskaers houen.

I S A B.

Zo spijtig! elk zijn beurt: je kunt jezelf dan klouwen.

V A L O R.

Wat word ik slaag gebruid, en 't meest' nog van mijn
wif.

I S A B.

Omdat gy zelde geeft aan haar een tijd verdrijf.

V A L O R.

Wanneer ik weeuwnaar word, zal 'k een bejaarde trou-
wen;

Die is niet wulps, ligt met een praatje t' onderhouden,
Die weet hoedat het hoort, wyl z' alles naauw bedingt.

I S A B.

Die weet voorzeker meê, waar haar de schoen best wringt.

V A L O R.

Die zal niet rukeloos onnodig geld verspillen,
Die kan men menigwerf met zachte kusjes stillen.

I S A B.

Hoe, wensje naar myn' dood; heb 'k dat verdiend. wel zo!

V A L O R.

Ei, vrouw, dat zeg ik niet: ik stel het, posito,
't Is niet onmogelijk, zulks kwam eens te gebeuren:
Dog egter zou 'k uw' dood nog langen tijd betreuren.
Neen, wyfje, 'k heb u lief.

I S A B.

wat henker of hem schort!

My dunkt ik voel het al, dat gy wat beter wordt.

V A L O R.

Oi! oi! ik krijg daar weêr een krimpung in myn' darmen.

I S A B.

Gy hebt ligt kou gévat. wil uwe voetjes warmen.
Kom, zet u zoetjes neêr, gy vergt uw brein te veel.
Hem, hem.

V A L O R.

wat is 't?

I S A B.

ziedaar! een mug vliegt in mijn keel.

ZEVENDE TONEEL.

VALORIO, ISABELLE, QUIRINUS.

Drink eens.

V A L O R.

I S A B.

hy is al door: het zal haast verder gelyen.
Mijn

Mijn hertje, kond' ik u van uwe kwaal bevryen.
Zak het wat.

V A L O R.

vrouwtje, 'k word' weêr fris, gelijk een hoend.

I S A B.

Ik ben verblijd; gy dient iets voor uw vrouw te doen.

V A L O R.

Voor U!

I S A B.

voor my. gewis: daar is niet meê te gekken.

Het is van groot gewigt; men moet den tijd niet rekken.

V A L O R.

Zie daar! 'k onstel 'er af. wat of 't mag zijn.

I S A B.

ja man;

't Zijn zaken die g' alleen, ik niet verrigten kan,
Ik niet; want 't raakt mijn eer, 'k wil die in 't minst niet
krenken.

Ei my! 'k ontroer, als ik begin die zaak 't herdenken.
Mijn Waarde, schoon ik ben met u heel kuis verknogt,
Men heeft tot oneer my van dezen nagt verzogt.

Q U I R I N.

o. Karonje!

V A L O R.

help! 'k bezwijk. wie dorst u zulk tog vragen?

Wat komt my over! ach! dat in mijn' oude dagen!

I S A B.

Het komt u schielijk voor. 't verwondert my ook niet;
Want door mijn toedoen is dit met 'er haast geschied.
Hy was in 't eerst beschroomd, en was 't ook vreemd,
t'ontdekken

Wat hy in 't hart droeg, dat zulks beter uit zou lekken
Bleef 'k vriend'lijk van gelaat, dit gaf hem meerder voet,
Om ongeveinsd aan my t'ontdekken zijn gemoed
Op hoop van wedermin.

V A L O R.

wie is 't? wil my 't verklaren.

I S A B.

Zagt. zweer eerst, dat gy hem zult in het leven sparen.

V A L O R.

'k Beloof 't.

I S A B.

uw hand. „ geen nood.

V A L O R.

ik zweer het u oprecht.

Wie is 't? ei, maak het kort.

I S A B.

't is Valentyn uw knecht.

Q U I R I N.

„ Ontrouwe!

I S A B.

„ ban uw vrees.

Q U I R I N.

„ 'k zal u tot gruis verpletten.

V A L O R.

O snode! meent gy my dien kroon op 't hoofd te zetten.

Ik kan niet spreken! ach! ik voel my heel ontroerd.

I S A B.

„ Hou jy je leuk. bedaar; de zaak dient uitgevoerd.

V A L O R.

Ontbie hem hier terstond.

I S A B.

hy zou 't my hieten liegen.

Ik weet een betre vond. wil hem door list bedriegen;

Hy wild' in onzen tuin met my allenig gaan

Van dezen nagt: ik heb 't verzoek hem toegestaan,

Opdat door dezen schijn de zaak best uit zou lekkert.

Om zonder tegenspraak zijn' snoden daad t'ontdekken:

'k Zal maken, dat hy zelf zyn eige vonnis velt,

Als hy vrijwillig u al zyn geheim vertelt.

Q U I R I N.

Dat luwt.

V A L O R.

hoe, zonder dwang, zou ik hem overreden?

I S A B.

Ja man! dog gy moet eerst in mijn gewaad u kleden,
Dus opgetooid, ga hem dan zonder vrees te moet.

Q U I R I N.

„Doortrapte! wat een vond!

V A L O R.

voorwaar! bedrog is goed;

Ik zal dien kwant voorvast zijn' arm en benen breken.

I S A B.

Zie toe, wil in 't begin gansch niet, of weinig spreken;

V A L O R.

Geen nood, ban uwe zorg, 't zal alles wel geschien;
't Is duister, hy zal my gewis voor u aanzien.

Ik zal myn rol voor af heel net en handig spelen,

En tot besluit zijn' rug met lange haver strelen.

Nu zie ik eerst, dat 'k heb een kuiffe vrouw getrouwd!

Mijn Isabelletje, 'k schat u ver boven 't goud.

I S A B.

Ga heen, mijn lief; 't wordt laat: wil uwe zaak verrigten;

V A L O R.

Mijn Waarde, dat 'k u drukk' 'k voel sterk de minne-
schigten.

Q U I R I N.

„Ei, zie dien ouwen ram, die zeverbaard wordt jong;

„Niet vreemd; hoe oud', 't doet graag by 't ooi een' bok-
ke sprong.

I S A B.

Daar ginter in 't vertrek zult gy mijn' kleren vinden

Wil ik uw kuifmuts Man net op uw hoofje binden;

V A L O R.

Neen, blijf; 'k versta dat werk.

I S A B.

het strekt tot geen verwijt

Gansch niet; ik weet het wel, dat gy zeer handig zijt

AGTSTE TOONEEL.

QUIRINUS, ISABELLE.

QUIRIN.

Dat's waarlijk superfyn; in 't eerst' deet gy my schromen
Dat ik op knippelkoek hier zou ten eten komen. (men)

I S A B.

Quirinus is die vond niet wonder goed gedraaid?

QUIRIN.

Gy hebt uw ouden Man, 'k beken 't, heel mooi gepaaid
Dog't komt hier op mijn kap, dat kunsje zou ik laken

I S A B.

Geen nood; gy kunt u zelf by hem ook eerlijk maken

QUIRIN.

Dat 's groter meesterstuk, zo gy u niet vergift.

I S A B.

't Is rijpelijk bedagt; de nood zoekt immers list:
Kent gy my niet van ouds?

QUIRIN.

zou 'k niet. ja, mijn beminde

I S A B.

De vrouwen zijn heel vlug om iets wel uit te vinden,
Dat op zijn benen staat, zelfs zonder dat de man,
Een kwaad vermoeden krijgt, of 't minste merken kan;
Het moest een doeze zijn, dat niet te kunnen leren,
Om met een' zagten toom haar huisvoogd te regeren.
Een fyn doorslepe vrouw is nooit geen mans verdriet;
Want 't geen men niet en weet, finart ons in 't minste niet;
Is zulks u opgeleid, trouwt egter geen gekkinne,
Of 't wordt een lopend vuur, nu blijft het heimlijk binne

Q u i

Q U I R I N.

Wat vinding heb j'er op. maakt my het eerst bekend.

I S A B.

Dat 's tijds genoeg, als 'k u by hem uit vryen zend.

Q U I R I N.

Als 't uit kwam, 'k wis geen raad, kom, 'k zal mijn niet
meer kwellen.

I S A B.

Gedwonge trouw doet ons daar toe ligt overhellen.

Wel aan, ik ben voor u, wie had dit ooit verwagt!

Nu komt met recht voor my een tweede bruilofs nagt.

Q U I R I N.

Ho, Filosoof, die kroon zal u heel cierlijk passen,

Als uit uw harden bol twee netten hoornen waffen.

D E R D E B E D R Y F.

E E R S T E T O O N E E L.

V A L O R I O.

V A L O R.

'k **W**ed dit smeerlendium digt op den buldzak kleeft;

Want 't nagtegaaltje lang daarop gezongen heeft.

Kom, goeie metgezel, wil hier een wijl vertoeven,

Die Monsieur Valentyn zal uw' kragten proeven;

j' Allooi is wonder goed, indien die slag gelukt,

Slaat gy mijn Serviteur gewis een rib aantuk.

Mijn vurige Galant zal 't vryen zo behagen,

Dat hy ten tweedemaal geen blaauwe schein sal wagen.

Als ieder voor zijn vrouw dus waakte net van pas,

Die fraai getakte kroon haast uit de mode was;

Geen rappe venus gast zou meer op onlust loeren,

Om zwakke vrouwtjes door hun ogen te vervoeren.

Laat 'k zien, of 'k neigen kan en spelen hempje sleep.

Aldus het wajertje, dat was te lompe greep,

Met vinger en duim. goed. dat maakt een aardig zwiertje.
 Des pasjes niet wyd, twee net in een zociertje.
 Deftig. het halsje regt, een drillinkje daar by,
 De schoertjes agterwaars, dat maakt de borst meer vry.
 Een ingetrokke kin, 't vertoont een aardig kropje,
 Een gewronge mondje, 't staat als een roze knopje.
 Het voegt my, ja me dunkt, dat 'k 't manuaal wel ken.
 't Is zonde van me, dat ik maar geen meisje ben.
 't Vermoeije nog al: het zou my niet daag'lyks lusten.
 Ik meen op myn gemak wat in 't prieel te rusten.

TWEDE TOONEEL.

KATRYN, LUBBERT, VALORIO.

Nou, Lubbert, laat me los. dat is een henkers werk!
 K A T R.

L U B B.

Sa, weer je nou Katryn. te droes! wat ben je sterk!
 Ei, zie, ik kan haar net, gelyk een zweeptol, dryven.

K A T R.

Ik zal jouw ooren wis met zout en peper vryven.
 Voor 't laatst, laat los; 'k word boos.

L U B B.

dat meenje niet.

K A T R.

Laat los, vent, of ik krab jouw uile kykers uit.
 schavuut,

L U B B.

Ei, poezelige meid.

K A T R.

loop na de noordse klippen.

L U B B.

'k Zweer by myn Peetooms kraag, je zult me niet ontslippen,
 Stel eerst myn hart gerust.

K A T R.

K A T R.

loop, jouw janfloerse gek,

Neen, vlerkmuis, je ruikt niet aan Katryntjes spek.

L U B B.

Ach! hondje lief.

K A T R.

Vertrek.

L U B B.

ik ga me zelf verzuipen.

K A T R.

De kortste weg, regt uit; ik lach wat met jouw stuipen.

L U B B.

Ik meen 't, Katryn.

K A T R.

Spring toe.

L U B B.

en als ik dan verdronk.

K A T R.

Dat 's goed; 'k wou dat jy gelyk een baksteen zonk.

L U B B.

Wat zou je kreiten!

K A T R.

ja. ik zal van droefheid zingen.

Weg, gek; je dreigt te lang, om in de graft te springen.

L U B B.

Ik dank je; t'is te koud. ei, is 'er geen genae?

Wat staat het mondje pruim. nou, meisje, zeg eens ja!

K A T R.

Zagt, handen van de bank; 'k laat my met koek niet paaien.

Daar zal, ik zweer het u, voor jouw een oorvyg zwaaien.

Als jy je murf niet snoert; 'k versta geen enkel woord.

V A L O R.

Is hier een berebeit.

L U B B.

hoe ben je dus verstoord?

K A T R.

Je vraagt dat nog.

L U B B.

wel ja; ik wou de reden weten.

K A T R.

Zie daar! 'k had haast van spyt myn vingren opgegeten,
 Dat my verboden wierd, als of ik was zyn vrouw,
 Dat ik met Valentyn geen woord meer spreken zou,
 Doe hy my 't nagt licht vroeg, mogt' ik hem 't bed niet
 wyzen.

Jouw vrome zakkelaar, ik zal jouw wysheid pryzen:
 Dog 't ergste nog van al, toen 'k wilde na myn bed,
 Dat mogt niet zyn, hola, myn voet wierd dwars gezet,
 'k Moest in zyn nest beneên, en hy zou boven slapen,
 Uit vrees dat Valentyn zig mogt aan my vergapen,
 En om die reden moest ik in jouw vlooië kot,
 Daar 't stinkt en morszig is, als in een varkensshot.
 't Is jouw geluk, dat jy my hier kon buiten trekken;
 Ik was gewis van zins ons Juffer op te wekken.

Wat henker meen je wel. Katryn is niet zo mal,
 Dat jy haar, als een hond, staag ringelooen zal.
 Begin die kuur nog eens. te droes! ik wilje zweren,
 'k Zal met een besemstok jouw haast die stuip verleren.

V A L O R.

't Gaat wel

L U B B.

nou, zoen my af.

K A T R.

nog schoonder! weg, laat los.

L U B B.

Ei, luister meid, die knegt is wis een loze vos;
 Want zulk een soort heb 'k nooit zien vliegen, vele han-
 gen.

Die vogel is voorwaar nooit voor een gat te vangen.
 Hy ziet 'er snoepig uit ach! ach! myn zoete lam,
 Je was bedurven, ach! wanneer hy by jouw kwam,
 Die

Die snaken weten juist zo bondig kort te vryen,
Dat jy het hagje flux liet door jouw vingers glyen.

V A L O R.

„ Steekt dat in jouw!

L U B B.

’t gevaar is u nooit ingeprent,

Wyl gy geen reutje nog recht uit een teefje kent.
Myn duif, daar zou in jouw nog zo veel erg niet steken.

V A L O R.

„ Wat dunkje!

K A T R.

de droes wil in monniks kleren preken;

Ik lagcher om. jongens! bloedbeuling keuzelt zoet.

Je leert dit kleutertje. voorzeper, dat is goed.

L U B B.

Ei, ei, Katryntje lief, wil alle twisten staken!

Kom, reik uw lipjes toe; ik zal de peis weêr maken:

Ja zet ze in de plooi.

K A T R.

te rug; ’k ben niet gereed.

Denk jy, dat ik die smaad met ene zoen vergeet?

Nog met geen duzend; dat zal in jouw ogen druipen!

L U B B.

Ei my! zal Lubbertye dan nimmer by jouw kruipen?

Ach! was gy tondel, meid, of was uw hart van stro!

V A L O R.

„ ’t Is jouw niet aan te zien. gaat dat by ons alzo.

„ ’k Wyk wat ter zyde; men zou somwyl my beloeren!

„ ’k Moet zwygen tegen dank, om dit stil uit te voeren.

L U B B.

Wat sleepvoet daar van verr’. Katryn, ’t is wis een spook!

K A T R.

Zie jy weêr schimmen. neen; je hebt gelyk, ’k zie ’t ook.

Hoe, onze Juffer hier.

L U B B.

ganfch bloed! ik wil je zweren;

Het is een heintje pik in mooie vrouwe kleren;

K A T R.

K A T R.
Loop, julfus; 't is de vrouw.

L U B B.

blyft jy. verfta je dat;
't Is beter blo, als dood, ik kies het haze pad.

K A T R.

Weg fchytebroek.

L U B B.

de droes zoek ik niet aan te randen
Raakt hy jouw aan, je zult terftond tot pulver branden
Myn besje heeft van jongs my dit wel ingeprent,
Dat men de nikker nooit recht aan de kleren kent.

K A T R.

Agt j'ouwe wyve klap. altyd vol malle kuren,
Zou z' aan dien zwartkop haar parade kleed verhuren?

L U B B.

't Is mog'lyk maagdschap kind; want al de groten meid
Zyn neven en nigten.

K A T R.

zo is 't. wel. uitgeleid.
Wie zyn myn peet meus man's zwagers verfta? jy 't rek
k'nen?

Uil, die haar portie meê by meutje al ondertek'nien.

L U B B.

Ho! ho! kom, gaan wy maar; want zag men ons Katryl
't Zy Juffrouw, of de droes, het zou hier homlis zyn

DERDE TOONEEL.

LUBBERT, KATRYN, VALORIO, QUIRINUS.

L U B B.

Oi!

K A T R.

dat is mis. 'k wyk af.

V A L O R.

daar komt myn minnar aan.
Sint

Sint jago! wat zal hy van nacht te kermis gaan.
 Wat zal hy aan zyn lief een mooi muzyk vereeren,
 En als een blode das flux naar zyn schuilplaats keven.

QUIRIN.

„Van pas. kom maakje klaar, zo wordt 't bedrog ge-
 „roemd,
 „En deze laatste vond een meesterstuk genoemd,
 „Als gy my eerlyk kent, schoon 'k u doe hoornen
 „dragen,
 „En nog te vrede zyt met al die rotting slagen.
 Mevrouw, ik nader u met diepe eerbiedigheid.
 Nu zie ik, dat 'k my zelf niet heb vergeefs gevleid,
 Dat 'k met myn' frisse leen en helle minnelonken,
 Zo gy wellustig waart, haast zou uw hart ontfonken,
 Nu zie ik, dat die drift by u heeft d'overhand,
 Wyl uw minfieke hart gestaag in geilheid brandt,
 Zo sterk, dat gy altans voor my zoud' nederbuikken,
 En laten u o schand! van uwen knegt gebruiken.
 Is uwe schaamte weg? o eerelose vrouw!
 Gy meende, dat ik u hier lieflyk strelen zou.
 Neen, neen, op deze wys tragt' ik u niet te nad'ren;
 Al ben ik slegts een knegt, 'k heb eerlyk bloed in d'a-
 d'ren.

Ik zelf ontroer 'er van en word' van schaamte rood:
 Onkuiffe! zou uw man uw dierbare egt genoot,
 Die brave Heer, met een bespotlyk ciercel pryken.

KATR.

„Hoe vinje dat.

VALOR.

„daar vriend, ei, laat 'er niet van blyken.
 Kom, neem het zonder schroom; het wordt u aangeboon.

LUBB.

„Te koekoek!

QUIRIN.

„wat meen je? 'k ontfang geen hoere loon.
 Gy zyt Mevrouw, ik knegt: dog egter zal ik toonen,
 G Het

Het geen gy hier verdiend: dus moet men hoeren lonen!

L U B B.

„Geen zin in.

V A L O R.

Valentyn, ik ben van u voldaan.

L U B B.

„'k Vrees voor me rug.

K A T R.

„maak plaats.

Q U I R I N.

ik moet nog beter staan.

L U B B.

„'k Bevuil me schier van angst.

V A L O R.

je zult de rest my geven!

L U B B.

„Oi! oi! myn poepertje!

K A T R.

zie daar! myn' benen beven!

Q U I R I N.

Jouw ritse teef!

K A T R.

„waar heen!

V A L O R.

moord! brand! help 'k ben strax dood!

Q U I R I N.

Zo lang gy zowel schreeuwt, hebt gy in 't minst geen
nood.

Dit noem ik spelen, om den tyd vast te verspillen:

Maar als uw huisvoogd komt, die zal jouw anders

L U B B.

(villen.

Weg gane we! 'k word meê tot frikkedil gekapt.

K A T R.

't Lilt alles aan myn 'tyl! 'k had ook haast mis gestapt.

L U B B.

Waar vind' ik best myn kop!

K A T R.

K A T R.

Ja, wil je benen rekken!

Ik zal een buurman, jy Sinjeur en Juffer wekken.

VIERDE TOONEEL.

FERDINAND, LUBBERT, ISABELLE, VALORIO, QUIRINGEN.

Ei my! wat ben 'k ontfeld!

L U B B.

Sinjeur, heb jy 't gehoord?

F E R D.

Wel zou ik niet! wat is 't?

L U B B.

daar leit 'er een vermoord.

I S A B.

Ik kan niet meer! ei my! ik zal van schrik bezwyken!

F E R D.

Kom, Lubbert, hou de kaars, laat ons ter degen kyken.

I S A B.

Ach! broeder, sta me by!

F E R D.

ik dagt, dat ik iets zag.

I S A B.

Helaas! wat groter smart! het is myn man lief! ach!

L U B B.

Ben jy 't, myn Heertje lief? ik bidje blyf niet leggen,
Of benje dood, dien jy het ons by tyds te zeggen.

F E R D.

Mijn broeder! 'k sta verbaasd. hoe kom j' in dit gewaad?

L U B B.

Geen nood; ons heerschoep leeft. 'k voel, dat zyn adema
gaat.

Wat zwavel; 't vat dat werkt. de droes mogt 't waaigat
sloppen!

Waar zit je pols? 'k voel 't hart, als vuil broeds' eiren

VALOR. (kloppen)

Ach! vrouw, ter goeder uur! je komt hier net van pas-

LUBB.

Ik dagt werentig eerst, dat j'om een luchje was.

FERD.

Wat of dit werk beduidt! wil my 't geheim ontfouwen

QUIRIN.

Mijn goeie Heer, zyt gy 't! wil 't my ten beste houën

LUBB.

Nou loof ik, dat het wis meest kinderpraatjes zijn

En nooit de drommel waart in ware menſe ſchijn.

VYFDE TOONEEL.

KATRYN, KRISPYN, LUBBERT, ISABELLE, VALORIO,
FERDINAND, QUIRINUS.

KATR.

'k Ben 't einde bot!

KRISP.

vooruit. je zult mijn wolfak wezen

Of palicade: kom 't op 't vegten, mag je vrezē.

LUBB.

Verbruid, wat ſtoot is dat! is 't ook een ſtier. gewis

Een teken, dat de koe al vry wat togtig is.

ISAB.

Krispyntje!

VALOR.

Buurman!

FERD.

ach! mijn Vriend.

KATR.

ik zal bezwyken

KRISP.

Ik moet dat ſtraai portret eerst van naby bekyken.

FERD.

Het is mijn broeder.

F E R D.

K R I S P.

ei, wie droes zou dat vermoen?

K A T R.

Ha! ha! ziedaar! ik zal my zelf van lach bedoen.

K R I S P.

Vermomd en dus bedrukt!

L U B B.

hy is digt afgeslagen.

Q U I R I N.

Ei, Heer, vergun uw' knecht, u om genaê te vragen.

F E R D.

Hoe! schurk hebt gy mijn broêr...?

L U B B.

toe, baasje, vlooi maar toe.

F E R D.

Jouw schelm, ik zweer...!

L U B B.

bestig. wil jy, dat ik het doe.

F E R D.

Hang op maar zulk gespuis!

L U B B.

je moet de tyd niet rekken.

'k Versta het kunsje. wil ik hem vast handig nekken?

V A L O R.

Zagt, broeder, zyt gerust; al wat hier is geschied,
Neem 'k voor myn rekening; zie, hy is d'oorzaak niet.

K R I S P.

Dit lykent apespel. ga jy my hier om wekken?

K A T R.

Ik zie myn ogen uit; het schynt een kooi vol gekkens.

L U B B.

Wel feldreweken! Heer, hoe benje zo verkeerd.

Je bent te vrcên, wyl hy u digt heeft afgesmeerd.

H

F E R D.

F E R D.

Een infami! laat g'u, dan van een dienstknecht, honen?

I S A B.

Ik zweer u, 'k zal my, schoft, aan u gevoelig toonen!
Jouw vagebond!

V A L O R.

ei, vrouw.

I S A B.

ik bid, laat my begaan

Myn waarde, 'k wil de hoon...!

V A L O R.

'k verzoek 't u; laat het staan.

I S A B.

Die u geslagen heeft, my tragten nog t'onteren...?

F E R D.

Wat gruwel hoor ik. o! jouw guit, ik wil je zweren...!
Zult gy myn suster...

V A L O R.

zagt!

F E R D.

'k denk niet, dat gy ontaakt.

L U B B.

Hy heeft ook by Katryn misfchien gekwispelstaard.

V A L O R.

Die knecht is eerelyk. ei, stel uw hart te vrede.

Ik zal u morgen broer de zaak heel net ontleden.

K R I S P.

'k Loof, dat die Filosoof voorzeker is ontzind,
Men onder dezen naam de meeste gekken vindt.
Ik wou, dat jy nog eens digt proefde van die handen,
Dat ik om uwen 't wil hier sta te klappertanden.

V A L O R.

Kom, vrouwtje, laat ons gaan ik heb al lang gewaakt.

I S A B.

Neen man 'k ben niet te vreên, wyl het myn eernaak
raakt.

Zeg, om wat reden, hebt gy dit stuk onderwonden?

F E R D.

Myn Suster heeft gelyk; hy heeft haar naam geschonden.

Q U I R I N.

Om t'onderstaan, of gy ten onrecht wierd beklad,
Alzo de roep tans gaat door onze Wareldstad
Meyrouw, dat uw gemaal haast zoude hoornen dragen,
Ging ik op dit gerugt dit aardig klugje wagen,
Of ik door minneschyn zou kunnen onderstaan,
Of 't waarheid was, of maar verspreid door false waan,
Zo niet, om als een vriend uw man 't bekend te maken,
Was 't mogelyk in stilt' al 't kwaad gevolg te staken:
Dog 'k ondervind', dat 'k zelf door list bedrogen ben.
Geloof vry, dat 'k Meyrouw voor kuis en eer'lyk ken.

I S A B.

'k Ben over u Volgaan.

F E R D.

ik zal uw vroomheid pryzen.

V A L O R.

Voor uw getrouwheid zal ik u meer gunst bewyzen.

K A T R.

Geld toe nog voor de foot, ik lach my zelve slap!

L U B B.

Die schalke praatte wis een munnik uit de kap.

K R I S P.

Ho filosofia! is dat nou promoveren?

Het kan wel! nou het zy, om anderen te leren?

Een speld daar by; 't gebeurt aan wyzer in de buurt.

Pas op je hen, wanneer men jonger haan uitstuurt,

V A L O R.

Nu kinderen naar bed; my lust hier niet te gapen.

Laat yder weêr gerust, gelyk te voren, slapen.

Krispyn buur, 'k zeg u dank voor uwe zorg en vlyt,

Een preuf, dat gy by nood een trouwe buurman zyt.

Ik zal u morgen vriend de zaak heel net beschryven:

Laat, 't geen hier is geschied, in stilte by u blyven.

Ik groetje; want ik meen terstond naar kooi te gaan.
O eerelyke knecht! gy hebt my wel voldaan.

En gy, myn lief, gy zyt een spiegel voor de vrouwen.

QUIRIN.

Nagt, schone. laat uw man by u de navreugd houen.

KATR.

Jouw ouwe sukkelaar, hoe, wor je meê al styf?

LUBB.

Wel waarom niet? Katryn, ik heb het ook aan 't lyf.

QUIRIN.

Als 't einde kroont het werk, is men 't gewoon te roemen.

Zwyg hier, schoon velen dit alleen galantheid noemen.

ISAB.

Ik laat het over aan het oordeel van een man,

Of spys bederven mag, als men 't niet kaauwen kan.

KRISP.

Wist ieder 't geen geschiedt in huifelyke zaken,

Men zoude dagelyks een nieuw tooneelstuk maken.

E I N D E.